

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘ. 8

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1918

ΑΘΗΝΑΙ — Οδός Λυκαβητοῦ 7α

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ

Ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ ξένα Προσκοπικά Σώματα, ἔχουν τὰ ἐπίσημα περιοδικά τους, εἰς τὰ ὅποια δημοσιεύονται διάφοροι χρήσιμοι γνώσεις, τερπνά καὶ ὠφέλιμα διηγήματα, συζητοῦνται διάφορα θέματα, ἀναγράφεται ὅλη ἡ κίνησις τοῦ Σώματος καὶ ἐν γένει ὅλα ὅσα πρέπει νὰ μαθαίνουσι οἱ Πρόσκοποι.

Τὸ Σ.Ε.Π. δὲν θέλησε νὰ καθυστερήσῃ αὐτὸ σ' αὐτὸ ἀπὸ τὰ ξένα Σώματα καὶ ἀπὸ τὸν περασμένο Ἰούνου ἔχομε κι' ἐμεῖς τὸ περιοδικό μας, τὴν «ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ», εἰς τὸ ὅποιον θὰ μπορούμε νὰ βρισκώμε ἕνα σωρὸν χρήσιμα καὶ ὠφέλιμα πράγματα, διάφορα τερπνά καὶ ὠφέλιμα διηγήματα καὶ ἀπὸ τὸ ὅποιον θὰ υπορούμε νὰ παρακολουθώμε τακτικὰ ὄχι μόνον τὴν κίνησιν τοῦ δικοῦ μας Σώματος, ἀλλὰ καὶ τῶν ξένων. Θὰ μοθαίνωμε τί κάνουν, πῶς ἐργάζονται, πῶς προσδεύουσι καὶ θὰ προσπαθώμε νὰ τὰ μιμηθώμε.

Κάθε ἀρχὴ, εἶνε ὅμως, ὅπως ξέρετε, δύσκολη. Τὸ Περιοδικό μας βρίσκειται ἀκόμη στὴν ἀρχὴ του. Ἐκτός δὲ ἀπ' αὐτὸ, εἶνε καὶ ἡ περιστάσις τέτοιαι, ποῦ ἡ ἐκδόσις του γίνεται πολὺ δύσκολη. Παρ' ὅλα ὅμως τὰ ἐμπόδια, ἀπὸ τώρα καὶ εἰς τὸ ἐξῆς θὰ ἐκδίδεται τακτικώτατα κάθε μῆνα καὶ ὅσο προχωρεῖ, θὰ καλλιεφεύη. Ἀλλὰ γιὰ νὰ γίνῃ αὐτὸ, πρέπει νὰ υποστηριχθῇ. Πρέπει: κάθε Πρόσκοπος, νὰ ἀγαπήσῃ τὸ περιοδικό, νὰ τὸ θεωρῇ δικό του καὶ νὰ προσπαθῇ μὲ κάθε τρόπο νὰ τὸ υποστηρίξῃ. Θὰ τὸ κατορθώσῃ δὲ αὐτὸ, ἂν δὲν περιορισθῇ μόνον νὰ ἐγγράφῃ συνδρομητῆς ὁ ἴδιος, ἀλλὰ προσπαθῇ νὰ ἐγγράφῃ συνδρομητῆς καὶ ὅλους τοὺς γνωστούς καὶ φίλους του, μικροὺς καὶ μεγάλους. Αὐτὰ ποῦ δημοσιεύονται μέσα στὸ περιοδικό, δὲν εἶνε χρήσιμα μόνον γιὰ τοὺς Πρόσκοπους, ἀλλὰ καὶ γιὰ κάθε ἄνθρωπον. Ἐπιμένοντες δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ εἶνε κανεὶς Πρόσκοπος, γιὰ νὰ ἐγγράφῃ συνδρομητῆς. Ἐπειτα, ἡ συνδρομὴ του εἶνε τόσο μικρῆ, ὥστε σ' ὅποιον κι' ἂν προστείνῃ κανεὶς νὰ ἐγγράφῃ συνδρομητῆς, δὲν θ' ἀρνηθῇ.

Γιὰ νὰ δοῦμε ποιοὶ Πρόσκοποι ἀγαποῦν περισσότερο τὸ Σῶμα καὶ τὸ περιοδικό του καὶ θέλουσι νὰ τὸ υποστηρίξουν, θὰ προκηρύξωμε στὸ φυλλάδιον τοῦ Μαρτίου **ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΝ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ** κατὰ τὸν ὅποιον ἐκτός ἀπὸ τὴν ἠθικὴν ἀμοιβήν, ἡ ὁποία θὰ παρακαλέσωμε νὰ ἀπνευμηθῇ ἀπὸ τὰς Ἀρχὰς τοῦ Σώματος, σ' ἐκείνους ποῦ θὰ ἐγγράψουν ἕνα ὠρισμένον ἀριθμὸν συνδρομητῶν, θὰ δοθῶν καὶ διάφορα βραβεῖα.

Οἱ ὄροι τοῦ διαγωνισμοῦ, θὰ δημοσιευθῶν εἰς τὸ φυλλάδιον τοῦ Μαρτίου. Πρέπει ὅμως ἀπὸ τώρα νὰ φροντίσετε νὰ θρῆτε τοὺς συνδρομητὰς ποῦ θὰ ἐγγράψετε, ὥστε μάλιστα δημοσιευθῶν οἱ ὄροι τοῦ διαγωνισμοῦ, νὰ τοὺς ἔχετε ἑτοιμοὺς. Εἶνε μὲν λαμπρὰ εὐκαιρία γιὰ

τοὺς Πρόσκοπους, νὰ παράσχουν ὑπηρεσίας στὸ Σῶμα καὶ νὰ ἀρπάξουν μιὰ εὐφημὴ ἀναφορὰ ἀπὸ μιὰ ἀνώτερη ἀρχή, πράγμα ποῦ δὲν μποροῦν νὰ τὸ ἐπιτύχουν εὐκόλως καὶ ποῦ θὰ συντελέσῃ γιὰ μεγαλειότερη τιμητικὴ διάκρισιν ἀργότερα.

Ἀλλὰ δὲν εἶνε μόνον οἱ Πρόσκοποι ποῦ πρέπει νὰ φροντίσουν γιὰ τὴν διάδοσιν τοῦ περιοδικοῦ, καὶ οἱ ἀρχηγοὶ καὶ οἱ ἑφοροὶ καὶ τὰ μέλη τῶν Ἐπιτροπῶν, ὅλοι ἀνεξαιρέτως πρέπει νὰ φροντίζουσι μὲ δραστηριότητα, νὰ ἐγγράψουν συνδρομητὰς, γιὰτὶ μὲ τὸ περιοδικό θὰ διαδοθῇ πρὸς εὐκολὰ καὶ ὁ σκοπὸς καὶ ἡ πρόοδος τοῦ Σώματος μας, τὸν ὅποιον δυστυχῶς ὁ περισσότερος κόσμος ἀκόμη ἀγνοεῖ.

Κάθε ἀρχηγὸς, πρέπει νὰ φροντίσῃ νὰ ἐγγράφῃ ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς προσκόπους τῆς ομάδος του συνδρομητὰς εἰς τὸ περιοδικόν τὸ ὅποιον σύμφωνα μὲ τὴν ὑπ' ἀρ. 3 καὶ ἡμερομ. 10 Σεπτεμβρίου 1917 Η. Δ. τοῦ Γενικοῦ ἑφοροῦ, εἶνε υποχρεωτικὸν διὰ κάθε πρόσκοπον ἐκτός ἀπὸ τοὺς πολὺ πτωχοὺς τῶν ὁποίων πρέπει νὰ ὑποβάλλῃ ὁ ἀρχηγὸς εἰς τὸν ἑφορον τῆς περιφερείας του κατάστασιν διὰ νὰ ζητήσῃ αὐτοὺς τὴν ἀπαλλαγὴν των.

Ἄν ὑπάρχουν εἰς τὴν Ὀμάδα πρόσκοποι, οἱ ὅποιοι δὲν ἔμπορουν νὰ πληρώσουν μαζευμένην ὀλόκληρην τὴν συνδρομὴν, (ἂν καὶ εἶνε τόσο μικρῆ ὡς δραχμῆς τὸ χρόνον ποῦ δὲν θὰ ὑπάρχῃ κανεὶς ποῦ νὰ μὴ μπορῇ νὰ τὴν πληρώσῃ) ἔμπορουν νὰ ἀγοράζουσι τὸ περιοδικό κατὰ φυλλάδιον πρὸς τοῦτο κάθε ἀρχηγὸς πρέπει νὰ δηλώσῃ ἀμέσως στὴν Διεύθυνσιν τοῦ περιοδικοῦ πόσα φυλλάδια θέλει νὰ στέλλωνται εἰς τὴν Ὀμάδα του. εἶνε δὲ υποχρεωμένος νὰ τὰ διανεμῇ καὶ φροντίσῃ νὰ εἰσπράττῃ τὴν ἀξίαν των καὶ νὰ τὴν ἐμβάλλῃ ἀμέσως εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ περιοδικοῦ πρὶν νὰ βγῇ τὸ ἄλλο φύλλον, διότι σὲ καμμιά Ὀμάδα δὲν θὰ στέλλονται νέα φυλλάδια ἂν δὲν ἔχῃ πληρῶσῃ ὅλα τὰ προηγούμενα.

Κάθε ἑφορος, πρέπει νὰ φροντίσῃ ὅπως ὅλοι οἱ πρόσκοποι τῆς περιφερείας του ἐγγράφουν συνδρομητὰς ὅσα μα πρέπει νὰ κατορθώσῃ νὰ ἀναδημοσιεύουν αἱ ἐφημερίδες τῆς περιφερείας του, ἄρθρα ἐκ τοῦ περιοδικοῦ πρὸς διαφώτισιν τοῦ κόσμου περὶ τοῦ σκοποῦ καὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ Σώματος.

Κάθε Ἀρχηγὸς ἢ Πρόσκοπος, ἔμπορεῖ νὰ ἀποστέλλῃ εἰς τὸ Περιοδικόν πληροφορίας, χρήσιμους γνώσεις, ἀνέκδοτα, διηγήματα, ἀστεία καὶ ὅτι δήποτε ἄλλο κατὰλληλον πρὸς δημοσίευσιν, πάντοτε ὅμως τὴν ὑπογραφήν των.

Ἀντίτυπα τῶν προηγούμενων φύλλων τοῦ Περιοδικοῦ πωλοῦνται εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Σώματος (Λυκαβητοῦ 7 α' Ἀθήνας).

ΠΡΩΤΑΙ ΒΟΗΘΕΙΑΙ

ΑΣΗΨΙΑ·ΑΝΤΙΣΗΨΙΑ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΗΠΤΙΚΟΣ ΕΠΙΔΕΣΜΟΣ

Δέν είνε ακόμη πολλά χρόνια, πού όταν έτραυματίζετο κάποιος, διέτρεχε πού κίνδυνος να μολυνθούν τα τραύματά του και να αποθάνη χωρίς να ήμπορούν να τον σώσουν οι ιατροί, διότι και αυτοί ακόμη δεν ήξεραν πώς και γιατί έμολύνοντο τα τραύματα. Κατά τους νεωτερούς όμως χρόνους, ή ιατρική έπιστήμη κατώρθωσε να ανευρή τα στοιχεία αυτά τα οποία εισδύουν μέσα εις τα τραύματα και προκαλούν την μόλυνσιν και την σήψιν από την όριαν άλλοτε απέβηνον οι τραυματίαι· τα στοιχεία αυτά, είνε μικροσκοπικοί και άσφατοι εις τον γυμνόν οφθαλμόν (όταν δηλ. δέν βλέπει κανείς με καλόν μικροσκόπειον) μικροφύτωνισμοι, οι οποίοι ώνομασθήσαν «μικροβία» μετά την ανακάλυψιν των μικροβίων, ή ιατρική κατώρθωσε επίσης να ανευρή και τα φάρμακα, τα οποία έχουν την ιδιότητα να σκοτώνουν τα μικροβία αυτά, ή τουλάχιστον να τα έμποδίζουν να πολλαπλασιασώνται μέσα εις τα τραύματα. Τα φάρμακα αυτά ώνομασθήσαν «αντισηπτικά», ή δέ μέθοδος κατά την οποίαν χρησιμοποιούνται, λέγεται «αντισηπτική μέθοδος» ή «αντισηψία».

Η μέθοδος αυτή περιλαμβάνει δύο τμήματα, την «ασηψίαν» και την «άντισηψίαν».

«Ασηψία» λέγεται ή έλλειψις των μικροβίων, τα οποία ήμπορούν να επιφέρουν την σήψιν· δια τούτο και σκοπός της ασηψίας είνε ή εφαρμογή των μέσων, με τα οποία ήμπορουμε να απαλλάξωμεν από τα μικροβία τα διάφορα αντικείμενα τα οποία χρησιμοποιούμεν διά την περιποίησιν των τραυμάτων. Ένω σκοπός της «άντισηψίας» είνε ή εφαρμογή μεθόδων προς απολύμανσιν τραυμάτων, τα οποία έχουν ήδη μολυνθή ή ήμπορει να μολυνθούν.

Προς εφαρμογήν και της ασηψίας και της άντισηψίας, μεταχειρίζομεθα φυσικά ή χημικά μέσα, τα οποία κατά στρέφουν τα μικροβία και πιά μέν φυσικά μέσα, είνε ή υψηλή, ή ή πολύ χαμηλή θερμοκρασία, ή θραυσμός κλπ. τα δε χημικά μέσα, είνε διάφορα υγρά, ή σκόνης, τας οποίας διαλύομεν μέσα σε νερό, το οποίον θράζομεν προηγουμένως και κώνομεν άντισηπτικές διαλύσεις· αι συνηθέστεραι άντισηπτικά διαλύσεις, είνε άχνης του υδραργύρου (σομπαλιμέ), φανικού όξέος, βορικού όξέος και χλωρισούχου ψευδαργύρου, τας οποίας παρασκευάζομεν κατά τας εξής αναλογίας· Άχνης υδραργύρου 1 γραμμάριον εις 1—4 χιλιάγραμ. νερό φανικού όξέος 2 έως 4 γραμ. εις 100 γραμμάρια νερό βορικού όξέος 4 γραμ. εις 100 γραμμ. νερό και χλωρισούχου ψευδαργύρου 10 γραμ. εις 100 γραμ. νερό. Όλαι όμως αυτά αι διαλύσεις, είνε δυνατά δηλητήρια· δια τούτο πρέπει να φυλάσσονται πάντοτε προσεκτικά· έπαιχουν όμως και άντισηπτικές σκόνης, τας οποίας δέν διαλύομεν σε νερό, αλλά τας βέτομεν απ' ευθείας επάνω στα τραύματα, όπως είνε· τέτοιες σκόνης είνε το ιωδοφόρμιον, το σαλόλ, ή τανίνη κλπ.

Εις τας άντισηπτικές αυτές διαλύσεις, εμβαπτίζονται και τα διά την περιποίησιν των τραυμάτων χρησιμοποιούμενα είδη, (γάλα, βαμβάκι κλπ.) δια να γίνουν άσηπτικά· όταν δέ ξηρανθούν τα περιτυλίσσουν εις περιγραμνή χαρτί και τα φυλάσσουν κλειστά· τοιοιτοτρόπως έχομεν γάλακ και βαμβάκι άχνης υδραργύρου φανικούχων βορικούχων, ιωδοφόρμιούχων κλπ γάλα λέγεται ή λεπτή βαμβάκερη, τρυπητή όθνη, την οποίαν θέτομεν επάνω στα τραύματα.

Το «υδροφίλον» λεγόμενον βαμβάκι, το οποίον έχει μεγάλη απορροφητικήν δύναμιν, παρασκευάζεται από το κοινόν

βαμβάκι, από το οποίον αφαιρείται η φυσικήν άχνη του και το όπικόν κατόπιν άμυοτίζεται με διάφορα άντισηπτικά φάρμακα.

Η επίδρασις του τραύματος με τα άντισηπτικά αυτά είδη, τα οποία προφυλάτουν το τραύμα, και δεν το άφένουν να μολυνθή από τα μικροβία ή έμποδίζουν τα μικροβία τα οποία εισήλθαν εις το τραύμα, (άν έχη άρχισή ήδη ή μόλυνσις) να πολλαπλασιασθούν, λέγεται «άντισηπτική επίδρασις» ή «άντισηπτικός επίδεσμος».

Ο πλήρης άντισηπτικός επίδεσμος αποτελείται από τα εξής·

1) Από τεμάχιον άσηπτικής γάζας, την οποίαν θέτομεν επάνω στο τραύμα, άφου προηγουμένως το απαλυμένον με άντισηπτικές διαλύσεις.

2) Από τεμάχιον άσηπτικού βαμβάκου, το οποίον θέτομεν επάνω από την γάζαν.

3) Από τεμάχιον λεπτού μουσαμά, ή καουτσούκ, το οποίον θέτομεν επάνω από το βαμβάκι, δια να περιφρακτεί το τραύμα από τον άέρα.

4) Από τον περιγωνικόν, ή κυλινδρικόν επίδεσμον, ο οποίος χρησιμοποιεί δια να συγκρατηθή εις τα άνωθεν επίδεσμοι εις το τραύμα· και τις μεν άχνης του περιγωνικού επίδεσμου τις δενομεν παλαιά με σταυροκομτον, την δε αχνη του κυλινδρικού, τη καρφιτσουχομε με αγγλικής καρφιστες (παρκαμένες). Ο άντισηπτικός επίδεσμος, χρησιμοποιείται ή για να εμπροσθή το τραύμα να μολυνθή από τα μικροβία, ή για να καταπολεμή την μόλυνσιν, άν έχη ήδη αρχισή· χρησιμοποιεί όμως επίσης και δια να σταματήσει την αιμορραγίαν, ως και δια να συγκρατηθή τα χείλη του τραύματος κοντά τα ένα στα άλλα.

«Ατομικός επίδεσμος». Εις τον πόλεμον, επειδή πολλάκις δέν είνε δυνατόν να μεταφερθή άμεσα ο τραυματίας από το πεδιον της μάχης εις τους σταθμούς των Πρωτων Βοηθειών και ως εκ τούτου υπάρχει φόβος να μολυνθούν τα τραύματα του, κάθε στρατιώτης αν κειθό πολέμου είνε έφοδιασμένος με τον λεγόμενον «ατομικόν επίδεσμον», με τον οποίον κάποιος στρατιώτης του, ή νοσηκόμος ή και αυτός ο ίδιος αν δέν είνε βραχεία πληγωμένος ήμιαρεί να επίδεση το τραύμα του.

Ο ατομικός επίδεσμος του Έλληνικού στρατού, άποτελείται (1ον) από ένα κομμάτι βαμβάκι έμποτισμένον με διάλυσιν άχνης υδραργύρου, το οποίον είνε τυλιγμένο μέσα σε γάζα και ραμένον εις το άκρον του επίδεσμου, 2ον) από κομμάτια γάζας, έμποτισμένης επίσης με διάλυσιν άχνης υδραργύρου, τα οποία άποτελούν μικρόν όβημα, ραμένον επίσης εις το άκρον του επίδεσμου κοντά στο βαμβάκι, 3ον) από κυλινδρικόν επίδεσμον, έμποτισμένον επίσης με διάλυσιν άχνης υδραργύρου, εις το έν άκρον του οποίου είνε ραμένον α γλωτήριον, και 4ον) από μίαν άγγλικήν καρφιστον. Όλα αυτά, είνε τυλιγμένα μέσα σε ένα χάρτινο σακκίδιον επάνω στο οποίον, είνε τυπωμένες ή όδηγίες για τη χρήση του επίδεσμου, το δε χάρτινο αυτό σακκίδιον είνε ραμένο μέσα σε ένα άλλο πάνινο σακκίδιον. Το σακκίδιον αυτό το φέρει κάθε στρατιώτης ραμένο μέσα στη φόδρα της κάτω άριστερας γωνίας του άμπελάου του.

Τον επίδεσμον αυτόν τον μεταχειρίζονται ως εξής· Άφου ανοίξουν τα δύο σακκίδια, παίρνουν με τα δύο χείρα τον επίδεσμον, δσον φά δυνατόν μακρότερα από το μέρος

ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ ΤΗΣ ΜΑΥΡΗΣ ΑΛΕΠΟΥΣ

ΓΙΑΤΙ ΜΕΓΑΛΟΥΡΓΟΥΝ

«Όλοι σας θα ξέρετε πιστεύω, ότι όλα σχεδόν τα φτωγά σιμα, μās έχονται τώρα από την 'Αμερική, από πάντων τα σιτάρι και ή ζάχαρη. 'Ισως δε πολλοί από σας, που θα θα βε βεθήκαμε πιά να τρών το μαυρο παυράτο φωρι, που τρώμε δυο τρία χρόνια τώρα και άλλοι πάλι του 'Αγαποίν τα γλυκά, που δεν είνε τόσο άφθονα, ούτε τόσο καλά από τότε που άρχισεν ο πόλεμος, γιά είπαν πολλές φορές μέσα στο νου τους: «'Ας ήμασταν στην 'Αμερική, που θ'γαίνοιε τα σιτάρι, να τρώμε άφθονο άστρο ψωμί και άφθονα γλυκισματα!»

Πόσο άπατημέγοι είσθε όμως μικροί μου φίλοι και πώς θα τριβετε τα μάτια σας από την έκπληξι, αν μπορούσατε να βρεθίητε αυτή τη στιγμή στην 'Αμερική! 'Επειδή όμως αυτό δεν είνε τόσο εύκολο, θα σάς πω σήμερα τί γίνεται εκεί κάτω, γιά να ξέρετε πώς κατορθώνουν να στέλνουν οι 'Αμερικανοί τα τρόφιμα που χρειάζονται, όχι μόνο σ'εμάς τους 'Ελληνες, αλλά και σ'όλους τους Συμμάχους και γιά να δήτε πώς σκέπτονται, και πώς ενεργούν τα πραγματικούς πολιτισμένα έθνη, τα έθνη που έχουν βαθείά συναίσθησι του προσορισμού των και των υποχρεώσεων που έχουν προς τον άλλο κόσμο, τα 'Εθνη τα πραγματικώς με γ α λ α.

'Από τη στιγμή που εκήρυξε τον πόλεμο, ή Κυβέρνησις των 'Ηνωμ. Πολιτειών, διώρισε συγχρόνως μία 'Επιτροπή επί της κατανομής των τροφίμων, ή οποία φροντίει να εξασφαλίξη τα τρόφιμα που χρειάζεται το Κράτος και να στέλλη το περίσσευμα στους Συμμάχους και στές ουδέτερες χώρες. 'Επειδή όμως μόνο το περίσσευμα δεν φθάνει γιά να τροφοδοτη ήλόκληρη σχεδόν την Ευρώπη, ή 'Επιτροπή αυτή έτύπωσε εκκλησίες, με τις οποίες συμβουλεύει τους πλάτες, να κάμουν οικονομία στα τρόφιμα, γιά να μπορούν να στέλνουν μεγαλύτερα ποσά στην Ευρώπη. 'Ακούσατε πώς μιλεί στο λαό, ο Διευθυντής της 'Επιτροπής επί των τροφίμων κ. Χούβερ:

«Στην Ευρώπη, δεν υπάρχουν αρκετά τρόφιμα, διότι οι άνδρες πολεμούν, οι στρατιώται όμως των Συμμάχων πρέπει να τρών, γιά να μπορούν να πολεμούν και ή γυναίκες και τα παιδιά των δεν πρέπει να πεθάνουν από την πείνα, και οι ουδέτεροι επίσης δεν πρέπει να πεινούν όπως και οι στρατιώται μας που είνε στη Γαλλία. Τότε όμως μόνο μπορεί να γίνη αυτό, αν ή 'Αμερική προμηθεύει τα τρόφιμα που χρειάζονται και «πρέπει» να τα προμηθεύωμεν. 'Από τις οικονομίες μας τώρα πιά, γι ατί τα περισσεύματα τα έχουμε στείλη. Δεν έννοούμε κανείς από τους πολίτες του Κράτους μας να πεινά, ή να τρώγη λιγώτερο άφ' ότου του χρειάζεται, μπορούμε όμως να αντικαταστήσουμε μερικά τρόφιμα με άλλα, γιά να στέλνομε στην Ευρώπη εκείνα που της χρειάζονται, πρέπει να μην έχουμε καθόλου έγωισμό. 'Ηλθεν ο καιρός να υποδληθώμε σε θυσίες.

Όπου είνε ραμένα το θαμβάκι και ή γάβα, Τεντάνιον κηλά τον επίδεσμον και αφού τον πλησάσειν στο τραύμα, θέτουν επάνω εις αυτό το θαμβάκι (χωρίς να πλύνουν προηγουμένως το τραύμα) και επάνω από το θαμβάκι την γάβα, χωρίς να έγγδουν άπόλον με τα χέρια, ούτε το θαμβάκι, ούτε τη γάβα, γιά να μην τα μολύνουν. Τα συννερα ποιν δέ επάνω στο τραύμα με τον επίδεσμο, τον όποιον στερεώνουν κατόπιν με την κορφήτα, αν υπάρχει χίμωρα γιά σφίγγουν περισσότερο των επίδεσμο.

«Οί Σύμμαχοι χρειάζονται σιτάρι, κρέας, πάχος και ζάχαρη, χρειάζονται, δε περισσότερες ποσόν, από κείνο που μπορούμε να στείλωμε. Γιά να στείλωμε όλο το ποσόν που χρειάζονται, πρέπει να περιορίσωμε τη δική μας κατανάλωσι, και μπορούμε να το κάνωμε αυτό και «πρέπει» να το κάνωμε, διότι ή νίκη εξαρτάται από της θυσίες που θα θέλ'ωσεν να κάμουν οι 'Αμερικανοί στο ζήτημα της τροφής, αυτό δεν εξαρτάται από την ήκυβέρνησι. εξαστάται από τα άτομα, κάθε ποσόν τροφίμων που θα εξοικονομηθ ή καθένας απόμάς, θα χρησιμεύη γιά τήτροφοδοσία του στρατού μας, των φίλων μας, ή των ουδέτερων, ή καθένας από μās έχει υποχρεώσιν να τροφοδοτη ένα Ευρωπαίον, αφού έχουν ανάγκην, ή εποχή αυτή της δοκιμασίας, άς γίνη εποχή νίκης, νίκης επί του έαυτού μας, νίκης κατά των εχθρών της ελευθερίας.»

Τέτοια γλώσσα μιλούν στα ελεύθερα Κράτη, στα πολιτισμένα Κράτη στους πολίτες, γιάτι και οι πολίτες έχει, εις νε ικανοί να την καταλάβουν. Δεν διατάσσει ή Κυβέρνησις με άπειλές και με πινές, 'Απλούστατα υποδείχνη το καθήκόν του στον πολίτη και ο πολίτης ή ή κάνει, γιάτι έμαθεν από μικρός να κάμη το καθήκόν του, να μην είνε έγωιστής, να αγαπά τους άλλους σαν αδελφούς. Θέλετε να μάθετε και πώς ή 'Επιτροπή των Τροφίμων παρακαλεί να γίνετω ή οικονομία στα τρόφιμα; Να, τί λέγει το έντυπο που έχει μοιράση ή 'Επιτροπή δια των Προσκόπων σ'όλους τους κατοίκους των 'Ηνωμένων Πολιτειών.

«Δύο ολοκληρες μέρες την εβδομάδα (Δευτέρα και Τετάρτη) και σ' ένα φαγητό κάθε μέρα μην τρώτε πράγμα κρυωμένο από σιτάρι (ούτε ψωμί δηλ, ούτε μακαρόνια)

«Μία ήμερα την εβδομάδα (Τρίτη) και σ' ένα φαγητό το κάθε μέρα, μην τρώτε κρέας, δύο δε μέρες την εβδομάδα (Τρίτη και Σάββατο) μην τρώτε χοιρινό.

«Κάθε μέρα, κάμετε οικονομία στο πάχος και στη ζάχαρη.

«Τρώτε άφθονες πατάτες, κηρούς, και χόρτα, γάλα όμως με φρόνησι.

Καταλάβετε τώρα, πώς κατορθώνουν οι 'Αμερικανοί να μās στέλνουν όσα μās στέλνουν; 'Υποβάλλονται σε θυσίες, σε στερήσεις, χωρίς κανείς να τους υποχρεώη, ή να τους διδάξη, άλλως και μόνο, γιάτι ξέρουν πώς αν δεν μās στέλνουν τρόφιμα, θα πεθάνωμε από την πείνα και γιάτι σαν πολιτισμένοι άνθρωποι που είνε, αισθάνονται, ότι έχουν την υποχρεώσι αφού έχουν αυτοί τρόφιμα, να στέλνουν και σ'εμάς τους άλλους που δεν έχουμε.

«Έτσι σκέπτονται και έτσι ενεργούν τα 'Εθνη, που έχουν προχωρήση στον πολιτισμό, που έχουν συναίσθησι των υποχρεώσεων των προς τους όμοιους των τα 'Εθνη που είνε πραγματικώς με γ α λ α. Γι'αυτό και μεγαλιουργούν.

«Υστερ' από αυτά που διαβάσατε, δεν πιστεύω να ήλιη πιά κανείς από σας να ήταν στην 'Αμερική. Δεν πιστεύω όμως επίσης ότι και κανένας Προσκόπος θ' άνοιξη το στόμα του να παραπονηθ ή πώς μās λείπει το ένω ή το άλλο, τώρα που ξέρετε ότι και αυτά που έχουμε, τα έχουμε γιάτι άλλοι, καλύτεροι από μās, έχουν την σκευαλήθησι να τα στερεώνουν θελήματι κ ω ς, γιά να μην πεθάνωμε έμεις από τη πείνα.

Στο προηγούμενο φυλλάδιο, που σας μιλούσα για τις υπηρεσίες που προσφέρουν οι Ξένοι Προσκοπικοί Πατριάρχες τους, σας έλεγα ότι ίσως δεν αφήσετε να ειδοποιηθείτε και σεις, γιατί και η δική μας ή Πατριδα πολυμῆ και μπορεί να λάβει ανάγνωση από τις υπηρεσίες μας και πρέπει να σπεύσωμε σὲν καλοὶ Πρόσκοποι νὰ τίς προσφέρουμε ἑμείς τῶν μᾶς τίς ζητήση.

Σήμερα θὰ σᾶς πῶ ἕνα μικρικῶ, που εἶμαι ἰατροβέβαιος πῶς θὰ σᾶς ἐνθουσιάσῃ ὅλους μικροὺς καὶ μεγάλους·

Πρὸ δυὸ μέρες, εἶχα περᾶση ἀπὸ τὰ Γραφεῖα τοῦ Σώματος, ὅπου αἰκουσα νὰ γίνεσαι λόγος γὰ Δελτία ἐπαστρατεύσεως. Πῶτησα τί τρέχει καὶ μοῦ εἶπαν ὅτι ὁ Γενικός Ἐφορος, διέταξε νὰ τυπωθῶν καὶ Δελτία τὰ ὅποια θὰ σταλῶν στοὺς Ἐφόρους καὶ Ἀρχηγούς, γὰ νὰ δοθεῖν στοὺς Προσκόπους που εἶνε 14 ἐτῶν καὶ ἄνω, γὰ νὰ δηλώσουν οἱ γονεῖς των, ἂν τοὺς ἐπιτρέπουν νὰ ἐπαστρατευθῶν ὅταν τὸ Σῶμα λάβῃ ἀνάγκη. Ἐμαθα δὲ αἰόμα ὅτι τὰ Δελτία αὐτὰ, θὰ σταλοῦν μέσα στὸν ἄλλο μῆμα, τὸ Φεβρουάριο δηλαδῆ.

Φαντάζομαι τὴ χαρὰ τῶν μεγάλων Προσκόπων, ὅταν θὰ πάρουν τὰ Δελτία, τὴ προθυμία μετὴν ὅποια θὰ τρέξουν νὰ τὰ δώσουν στοὺς γονεῖς των γὰ νὰ τὰ ὑπογράψουν καὶ τὴν υπερηφάνεια μετὴν ὅποια θὰ τὰ ἐπαστρέψουν στὸν Ἀρχηγό τους, γὰ νὰ τοῦ ἀποδείξουν πῶς τὰ λάγια ποῖ τοὺς ἔλεγε, γὰ νὰ γαποῖν τὴ Πατριδα περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο πράγμα στὸν κόσμῳ καὶ γὰ νὰ εἶνε ἕτοιμοι πάντα καὶ σὲ κάθε στιγμή νὰ κάμουν τὸ καθῆκόν τους, δὲν πῆγαν χαμένα. Φαντάζομαι ἐπίσης, πῶς θὰ προσεξοφλοῦν ἀπὸ τώρα,

τὴ χαρὰ που θὰ αισθανθοῦν, τὴ μέρα που θὰ τοὺς καλέσῃ τὸ Σῶμα γὰ τὴ δουλειά. Γιατί μετὰ τὰ δελτία αὐτὰ, δὲν κηρύσσεται τὸ Σῶμα ἐν ἐπιστρατεύσει. Τὰ Δελτία θὰ σταλοῦν μόνο πρὸς ὑπογραφήν, γὰ νὰ ξένῃ ἄπλῶς τὸ Σῶμα πῶσα παιδιὰ θὰ μπόρῃ νὰ χρησιμοποιηθῶσιν, ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα. Ἐννοεῖται ὅτι μόνο τὰ παιδιὰ εἰς τὰ ὅποια οἱ γονεῖς των θὰ ἐπιτρέψουν νὰ δηλώσουν συμμετοχὴ καὶ ἐκτὸς τῆς ἑδρας τῆς ομάδος των, μόνον αὐτὰ θὰ μπόρῃ νὰ προσφέρουν πραγματικὰς υπηρεσίας. Γιατί κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἡ δουλειὰ θὰ εἶνε ἐδῶ στὴν Ἀθήνα καὶ στὴ Θεσσαλονίκη. Ἰσὺς ὅμως βρεθῆ τρόπος νὰ χρησιμοποιηθῶσιν ἐπιτυχῶς καὶ οἱ ἄλλοι, που θὰ δηλώσουν μόνον ἐντὸς τῆς ἑδρας των, καθὼς καὶ οἱ μικροὶ οἱ κᾶτω τῶν 14 ἐτῶν, τοῦ δὲν θὰ πάρουν Δελτία, γιατί μετὰ τὸ νὰ εἶνε μικροὶ, δὲν θὰ πῆ καὶ πῶς δὲν ἔχουν ἴση καὶ ἴσους καὶ περισσότερη προθυμία ἀπὸ τοὺς μεγάλους νὰ υπηρετήσουν κ' αὐτοὶ τὴν Πατριδα τους ἐν ὄρα ἀνάγκης.

Πρὸ παντὸς ὅμως, κανένας Πρόσκοπος δὲν πρέπει νὰ ἐπιμῆν καὶ νὰ κίμῃ ἱστορίες, γὰ νὰ τοῦ δώσουν οἱ γονεῖς του ἀδεια, ἂν ἐκείνοι δὲν θέλουν. Γιατί ὁ καλὸς Πρόσκοπος, δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾷ ὅτι πρέπει νὰ εἶνε πιστὸς καὶ ἀφοσιωμένος ἐπὶ τοὺς γονεῖς του καὶ νὰ εἴπῃ κ' οὐ μὲ εἰς τὰς θελήσεις των.

Ἡ

Ἡ διδασκαλία τῶν Προσκόπων πρέπει νὰ γίνεται μετὰ παιχίδια·

ΜΙΛΗΝΤΕΝ ΠΑΟΥΛΑ

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΤΑ ΛΑΓΩΝΙΚΑ

Στρ. Παπανικόλα Ἀρχηγὸς | Ὁμάδος Ἀττικοβοιωτίας

Ἔνε κατάλληλο γιὰ ἐκδρομὰς.

Ὅταν ἡ Ὁμάδα εἶνε ἕτοιμη γὰ νὰ ξεκινήσῃ, χωρίζονται ἕνας πρὸς ἕνα, ὁ πρὸ ἐξυπνος ἀπὸ κάθε ἐνωματία, που θὰ γίνεον «Λαγοὶ».

Ἀποβόδῳ, ὁ Ἀρχηγὸς πρέπει νὰ ἔχῃ ἕτοιμα πρόχειρα σχεδιάγραμματα τῶν δρόμων που θὰ πάρουν οἱ λαγοὶ. Στὰ σχεδιάγραμματα αὐτὰ που ἕτοιμάζει ὁ Ἀρχηγὸς ἀφοῦ σπουδάσῃ πρῶτα τὰ μέρη, καθορίζεται ὅσο τὸ δυνατό σαφέστερα ἡ πορεία κάθε λαγοῦ. Ἄν δηλ. ἡ ἐνωματία τῆς ομάδας εἶνε 5, στὸ σχεδιάγραμμα ἀπάνου θὰ εἶνε χαραχμένοι μετὰ ἀπλῆς γραμμῆς πέντε δρόμοι, που θ' ἀρχίζον ἀπ' τὸ σημεῖο που θὰ ξεκινήσουν οἱ λαγοὶ καὶ θὰ τελειώνουν ἐπὶ ἴδιον σημεῖο ἐκεῖ δηλαδῆ που θὰ συγκεντρωθῇ ἡ ὁμάδα. Ὅταν λέμε δρόμους δὲν ἐννοοῦμε ἀπαικτεῖς στικὰ δρόμους ἀναξωτότου μονάχα, ἀλλὰ γενικῶς μέρος ἀπ' τὸ ὅποιον νὰ μπόρῃ νὰ περάσῃ ὁ Λαγὸς καὶ τὸ ὅποιον καλύτερα εἶνε νὰ παραστρατεύῃ ἀπ' τοὺς θεμιστοὺς δρόμους, περνώντας ἀπὸ ποταμίαια, λοφίσκους, χαράδρους, γεφύρια, μονοπάτια καὶ τέτοια. Γὰ νὰ συνταχθοῦν εὐκόλα τὰ σχεδιάγραμματα πρέπει νὰ πέρνεται ὡς βάση ἡ δημόσια δρόμος που ἐλαίει ἐπὶ μέρος που πρόκειται νὰ γίνῃ ἡ ἐκδρομὴ καὶ σύμφωνα μ' αὐτὸν, μετὰ μικρῆς ὁμοῦ πάντα λαβοδρομίας, νὰ χαραχεται ἡ πορεία τοῦ λαγοῦ τῆς πρὸ ἀδύνατης κατὰ τὰ πόδια καὶ τὸ πνεῦμα ἐνωματίας. Ἐπειτα δὲ μετὰ τὸν δρόμον αὐτὸν ὡς βάση χαραχ-

ται ὁ δρόμος τοῦ δευτέρου λαγοῦ, ὁ ὁποῖος μπόρῃ σὲ πολλὰ σημεῖα νὰ συμπέσῃ μετὰ τὸν πρῶτον, ἢ νὰ διασταυρῶνεται καὶ νὰ τραβᾷ παράλληλα μ' αὐτὸν καὶ σὲ μικρὴν ἀπόστασιν κλπ. Ἀνάλογα κατόπιν χαραχονται καὶ οἱ δρόμοι τῶν ἄλλων λαγῶν. Πρέπει ὅμως νὰ καταβάλλεται μεγάλη προσοχή νὰ καθορίζονται σαφῶς οἱ δρόμοι αὗτοι, γὰ νὰ μὴν τὰ θάλασσώνουν οἱ Λαγοὶ. Ἄν π. χ. ὑποθέσωμε ὅτι θὰ ξεκινήσουν ἀπ' τὸ σημεῖον Α, γὰ νὰ συγκεντρωθῶν ἐπὶ Β, τότε κάθε ἕνας ἀπ' τοὺς πέντε δρόμους που θ' ἀρχίζον ἀπὸ τὸ Α, καὶ θὰ τελειώνουν ἐπὶ Β, πρέπει νὰ καθορίζεται μετὰ διάφορα ὀνόματα δρόμων, λόθων, ποταμῶν, τοποθεσιῶν, μονοπατιῶν, πάρεκκλησιῶν καὶ τέτοιων, γραφόμενα ἀράδα ἀράδα, ἐπὶ γραμμῇ Α—Β καὶ ἀπ' τὸ Α, πρὸς τὸ Β.

Ἀφοῦ ὁρίσθων οἱ λαγοὶ καὶ βγοῦν μπροστὰ ἐπὶς ἐνωματίας τους, δίνει ὁ ἀρχηγὸς ἐπὶν καθένα, ἕνα ἀπ' τὰ σχεδιάγραμματα αὐτὰ κ' ἀπὸ ἕνα κομμάτι κλωστῆ, καὶ τοῦ δείχνει τὸ δρόμον που θὰ ἀκλουθήσῃ, ἐξηγώντας του καὶ πῶς θὰ ἀφίγῃ ἴχνη τῆς διαπάσεώς του μετὰ τὴν κλωστῆ. Γὰ τὸν πρῶτον π. χ. ὀρίζει ἕνα βέλος ἀπλῶ, γὰ τὸν δεύτερον βέλος μετὰ ἕνα κύκλον ἐπὶ τέλος, γὰ τὸν τρίτον βέλος μετὰ σὲ κύκλον, κλπ.

Τὰ ἴχνη αὐτὰ θὰ τὰ ἀφίκεον οἱ Λαγοὶ κατὰ μεγάλες ἔσο τὸ δυνατόν ἀποστάσεις. Σὲ ἴσιον δρόμον, π. χ. χωρὶς σταυροδρόμια κ' ἀνωμαλίας ποτὲ ἢ ἀπόστασις ἴχνης ἢ

πό ίχνος δεν πρέπει νάναι μικρότερη τών 50 βημάτων.
Ένωσιται: ότι οι λαγοί δεν πρέπει ποτέ νά αφήνουν τ-
γνη επάνω σε πόρτες ή σε παράθυρα σπητιών και πολύ
περισσότερο επάνω σε μικρά δένδρα που μπορεί νά βλα-
στούνε απ' τή ξεκούνημα.

Κάθε ένωσιται θά ξέρη μόνο τή ίχνος που θά αφήνη
ο λαγός της.

Για νά προληφθούν αποτυχίες καλό είναι ο αρχηγός νά
θυσιάσθι μισήν ώρα, για νά διδάξη, τ' όλη τήν ομάδα
του πρίν αρχίση τή παιχνιδι πώς νά αίσινουν και ν' απο-
λουθούν τά στοιχειώδη αυτά ίχνη, που θά χρησιμεύσουν
για νά τους εισαγάγουν στην καθυαυτή δύσκολη τέχνη τής
ίχνηλασίας.

Φεύγουν οι Λαγοί, άρνού χαράζουν τή πρώτον ίχνος
μπριστά στην ένωσιται του ο καθένας.

Είκοσι λεπτά άργότερα, κατά τή διάστημα τών όποιων
καλόν είναι νά παίζετα κανένα άλλο παιχνίδι, για νά
υπην κρυώνουν ή γάνουν τόν καιρό τους οι πρόσκοποι. Ξε-
κινά και η Όμάδα χωρισμένη κατ' ένωσιταις, κάθε μια
απ' τής όποιες θαδίζει σε σχηματισμό άνιχνευσης και
προσπαθεί νά κατορθώση νά φτάση πρώτη στο τέρμα και
ν' ανακλύση τή κρησφύγετα του λαγού της, χωρίς νά
χάση τή βρόμους της ή ν' αποκληνηθή από διάφορες παγί-
δες που πιθανόν νά τής έστησεν ο Λαγός. Γιατί στο βρό-
μο, μπορεί ο Λαγός νά κρύψη κανένα γραμματάκι, στο
όποιο νά λέγη π. χ. ψέμακα «σκολουθείστα τή μονοπάτι
πρός τή δεξιά» ενώ εκείνος τραβάει απ' άλλου.

Για νά προχωρή έλεύθερα ή νά μη σταματά μαζεμένη
ή Ένωσιται και γάνεται πολύτιμος καιρός, ο ένωσιτάρ-
χης θαδίζει ένα δυο προσκόπους, που έαυτουνε στα πόδια

οι όποιοι προχωρούν πάντα 20—30 μέτρα μπριστά και έ-
ξασφαλίζουν τήν όρθή κατεύθυνση τής ένωσιταις.

Ο ένωσιτάρχης θαδίζοντας πάντα τελευταίος, είναι
υποχρεωμένος νά χαράξη πρόχειρα σχεδιάγραμμα — αν
ξέρη — τής πορείας τής ένωσιταις του, ή, σε ενάντια πε-
ρίπτωση, νά σημειώνη απλώς τά όνόματα τών βρόμων και
τόπων, απ' τους όποιους συμφωνά με τά ίχνη του λαγού
εθαδίζαν. Έχει επίσης μαζί του έναν πρόσκοπο, ο όποιος
μ' ένα πανόκι σβύνει τά ίχνη του λαγού των.

Ο Αρχηγός, αν έχη άλλο, ή ποδήλατα θαδίζει από
κει που θά μπορεί καλύτερα νά παρακολουθή τήν πορεία
όσο τή δυνατόν περισσότερων ένωσιταιών. Πάντως όμως,
πρέπει νά φρονισθ, χωρίς νά προδώση τους λαγούς, νά
φθάση πρώτος στο σημείο τής συγκεντρώσεως, για νά
μπορέση νά κρίνη άκριβοδίκαια σε ποιά ένωσιται θά βε-
θή ή νίκη.

Η ένωσιται, που θά ανικηρωθή νικητρια, απαλλάσσεται
καθ' όλη τή διάρκεια τής έκδρομής από κάθε άγ-
χαρεία και έκτακτην ύπηρεσίαν.

Αν δύο ένωσιταις φθάσουν σύγχρονα στο τέρμα, νικη
εκείνη που θά παρουσιάση τή ακριβέστερα σχεδιάγραμμα,
ή που θά έχη πιάτ, άιχμάλωτο τή λαγού της γιατί αν ο
λαγός καμμιάς ένωσιταις άρχισή στο βρόμο και τόν προ-
σπάση ή ένωσιται του τόν πιάνει άιχμάλωτο.

Τή πιάσιμα του λαγού δεν είναι νίκη δια τήν ένωσιται
συνταλεί μόνο εις τή νά κηρυχθή νικητρια ή ένωσιται
αυτή αν φθάση στο τέρμα μαζί με μια άλλη.

ΣΚΟΠΟΣ, Διέγερσις τής άμιλλας μεταξύ τών ένω-
σιταιών και εξάσκησης τών προσκόπων εις τήν ίχνηλα-
σία, και τήν παρατηρητικότητα. Αναγνώρισις τής ά-
ξίας τών άλλων.

ΑΠΟ ΚΕΙΝΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΡΗ ΚΑΘΕ ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ

ΤΑ ΚΟΡΔΟΝΙΑ ΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Όσοι από τους Πρόσκοπους έτυχε νά δοούν αξιωματι-
κούς του Ναυτικού εν μεγάλη στολή, θά είδαν βέβαια
κάτι χρυσά κορδόνια που φορούν μεταξύ του δεξιού ώ-
μου και του στήθους, τά όποια τελειώνουν σε δυο μι-
κρούς χρυσούς πασταλίσκους.

Τά κορδόνια αυτά και οι πασταλίσκοι, τά όποια οι ά-
ξιωματικοί σήμερα τά φορούν στο στήθος χρυσά και τά
όποια χρησιμεύουν τώρα μόνο για στολίδι, είναι λείψανα
του παλιού καιρού, όποτε κάθε αξιωματικός του έπιτε-
λείου του στρατηγού, έφερα γύρω στη μέση του ένα
σχονί (καπίστρι) και ένα κάσταλο, για νά δένη τή ά-
λογό του εν ώρα ανάγκης.

ΓΙΑΤΙ ΤΑ ΠΑΝΤΑΛΟΝΙΑ ΤΩΝ ΝΑΥΤΩΝ ΕΙΝΕ ΤΟΣΟ ΦΑΡΔΥΑ

Έλληνοί Πρόσκοποι βλέποντας τά πανταλόνια τών
ναυτών του Πολεμικού Ναυτικού νά είναι τόσο φαρδύα
στά άκρα, θά άπορούν ίσως γιατί τή Κράτος νά τους τά
κάνη τόσο φαρδύα ώστε νά κατανοούν σχεδόν γελοίο:

Και όμως κάθε πράγμα έχει τήν αιτία του. Οι ναύτες
κάμουν τόσες δουλειές μέσα στα νερά ώστε θάταν ίσως
προτιμότερο νά φορούν κοντά πανταλόνια όταν εργα-
ζονται για νά μή τά λερώνουν. Έπειδή όμως δεν ά-
περσίσθη ακόμη ή μεταρρύθμισις αυτή στη στολή των,
τους φορούν φαρδύα πανταλόνια, στα άκρα για νά μπο-
ρούν νά τά ανασκουμπώνουν άκριτά ύψηλά όταν εργα-
ζονται μέσα στα νερά, για νά μή λερώνονται.

Η ΜΑΥΡΗ ΓΡΑΒΑΤΑ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ ΝΑΥΤΩΝ

Κάθε πράγμα έπως είπαμε και παραπάνω έχει τήν
αιτία του.

Η μαύρη γραβάτα, τήν έποικν φορούν οι Άγγλοι
ναύτες, είναι σημείον πένθους για τή θάνατο του Νέλ-
σον, του μεγάλου άγγλου ναυάρχου, ο όποιος άνίκησε
τή Γαλλική στόλο στο Τραφαλγό τή 1805.

Όταν μετά τήν ναυμαχίαν ή ναυαρχία «Βίκτοριαν»
έρουμολυθήσε σε κακή χθλιε μέσα στον λιμένα του Τρα-
φαλγός και κηρύχθη ο θάνατος του Νέλσον και ή
νίκη τών Άγγλων, οι άγγλικαί άρχαί διέταξαν νά βά-
λουν όλοι οι ναύτες απή μια μαύρη γραβάτα, ως ση-

μειον πένθους για το θάνατο του ενδόξου Ναυάρχου. Έκτοτε ισχύει η διαταγή αυτή και έως σήμερα άκωμη. οι Άγγλοι ναύτες εξακολουθούν να φορούν τη μαύρη γραβάτα.

Οι Άγγλοι ναύτες φορούν επίσης μπλε κολάρο με τσίρο άσπρα σειρήνια τριγύρω και το μὲν μπλε κολάρο εμεινε από τον καιρό που είχαν τα μαλλιά τους μακρὰ και τάφιναν να κρέμονται πίσω από το κεφάλι σε πλονάκια, τα όποια έπειδή ως επί το πλείστον ήταν λαδωμένα, λέρωναν τη μπλουζα, ή όποια ήταν άσπρη. Έβαλαν λοιπόν ένα κολάρο που να μπορεί να βγαίνει και να πλύνεται, τα δε τρία άσπρα σειρήνια λέγεται ότι τα πρόσθεσαν στη στολή για να υπενθυμίζουν τις τρεις μεγάλες ναυμαχίες, στις όποιες είχε νικήση ο Νέλσον, του Άμπουκέρ δηλ. της Κοπεγχάγης και του Τραπεζαγόρ.

ΟΤΑΝ ΔΕΝ ΕΧΕΙΣ ΓΥΑΛΟΧΑΡΤΟ

Όταν τρυπήση το εσωτερικό λάστιχο του ποδηλάτου

σου και δεν έχεις μαζί σου γυαλόχαρτο για να καθαρίσης το λάστιχο και το μπλόωμα, και να το κολλήσης, μπορείς να το καθαρίσης πολύ καλά με ένα σπέρτο. Τρίψεις άπλούστατα με το κεσάλι του σπέρτου το μέρος του λαστιχου που θέλεις να καθαρίσης καθώς και το μπλόωμα και θά δής ότι θά καθαρίσουν περίεγημα.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΣΤΑΣ

Οι ποδοσφαιριστάι πρόσκοποι θά ξέρουν χωρίς άλλο πως δύσκολο είναι να περάση ή λαγάρα του ποδοσφαίρου όταν είναι μαλακή και πολλοί όπ' αυτούς θά παιδεύθη-καν χωρίς άλλο κόμπος ή ώρα πολλές φορές για να το κατορθώσουν.

Και όμως υπάρχει ένα άπλούστατον μέσον με το ό-ποιον κατορθώνεται εύκολώτατα για να σκληρύνη ή άκρη της λαγάρας άρκει να την κρατήσης λίγη ώρα επάνω από την σλόγα ενός σπέρτου ή φωτιά εξατμίζε-τε λάδι της λαγάρας και τη σκληρύνει.

Ο Πρόσκοπος αγαπή τα δένδρα, γι' αυτό πρέπει να ξέση ποιό είναι οι έχθροί των, για να τους καταπολεμή.

ΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΤΩΝ ΔΕΝΔΡΩΝ Η ΚΑΜΠΗ ΤΩΝ ΠΕΥΚΩΝ

ΜΕΣΑ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΕΩΣ

Η καταδίκη των καμπών είναι εύκολώτατη, δι-ότι κατά το διάστημα της ημέρας μένουν μέσα στις φω-ληές των και επομένως δεν διασπείρουν τις επικινδυ-νες τήγες των. Για να καταστραφούν ή κάμπες, πρέπει να κόπτονται από το δένδρον ή φωληές των με φα-λίδια, να μεταφέρουν μακρὰ μέσα τε καλάθια και να καίονται. Προς τούτο υπάρχουν επίτηδες φαλίδια τα όποια είναι στερεωμένα στο άκρον ενός κοντού. Είς τις περιφερείας της αναδοσάσεως κοντά εις τας Αύ-στριακάς Άλπεις μεταχειρίζονται και άλλην μέθοδον προς καταστροφήν των καμπών την εξής. Χύνουν μέσα στις φωληές των μικράς ποσότητες (μιάς δακτυλή-θρας) λάδι ή πετρέλαιον, με έγχυτήρα εφοδιασμένον με τσίμιον, δια του όποιου έγχύεται το λάδι ή το πε-τρέλαιον εις το ανώτερον μέρος της φωληάς. Μόλις χυθή το λάδι ή κάμπες αρχίζουν να κινούνται σπαταμώ-δικα, και μετά μιά ωραν όλες σχεδόν είναι νεκρές. Ό-ταν ή φωληές βρίσκονται πολύ ψηλά θέτουν τον έγχυ-τήρα στο άκρον ενός κοντού.

Άλλοι συμβουλεύουν να καταστρέφονται ή κάμπες τη στιγμή που καταβαίνουν από το δένδρον για να με-ταμορφωθούν. Προς τούτο δε περιβάλλον την βάση του κερου με καταρωμένη χαρτί πλάτους 20 εκατο-σταμέτρων αλειωμένο με ειδικήν κόλλαν, επάνω εις το όποιον κολλούν όλες ή κάμπες. Η μέθοδος όμως αυτή έχει ένα μέγα ελάττωμα το ότι ή κάμπες έχουν τελειώ-ση το καταστρεπτικόν των έργων πριν κολλήσουν στο χαρτί, γι' αυτό δεν πρέπει να εφαρμόζεται ή μέθοδος αυτή, παρά όταν, για οιονδήποτε λόγον, δεν μπορεί να

εφαρμοσθή άλλη καλύτερη.

Ο καλύτερος τρόπος, κατά την γνώμη μας, είναι να μαζεύονται τα δά, τα όποια όπως είπαμε παραπάνω αποθετώνται στις άκρες των κλαδίσκων εις απόστασιν 2 μέτρων το πολύ από το έδαφος, να τα όποια διακρί-νονται εύκολώτατα από τον άνοικτόν χρωματισμόν των, ή όποιας αποτελεί αντίθεσιν προς τε πράσινον περιβά-λλον. Δια τούτο είναι εύκολον να μαζεύονται και να κα-ταστρέφονται κατά τους μήνες Αύγουστον και Σεπτέμ-βριον. Μαζεύονται μέσα σ' ένα σακκίδιον, μεταφέρονται μακρὰ και καίονται. Η μέθοδος αυτή έχει το πλεο-νέκτημα, ότι δεν άφνει να γίνη ή πρώτη επίδρομή των καμπών, ή όποια συνήθως είναι και ή πιο καταστρεπτι-κή για τα δένδρα.

ΕΧΘΡΟΙ ΤΩΝ ΚΑΜΠΩΝ

Όπως ήλκ τα ήρα έχουν και ή κάμπες παράσιτα και φυσικούς έχθρους. Διάφορα είδη ιχθυειδών και μερι-κοί νύκτες τις προσβάλλουν, προξενούν άδιαθεσίαν προς τροφήν και θάνατον.

Από τους φυσικούς δε έχθρους των καμπών κυριώ-τερα είναι ή νυχτερίδες και ή κούκος, ή όποιας τρώγει χι' άδες όλόκληρες κάμπες και χρυσαλλίδες κάθε μέρι.

ΔΗΜ. Γ. ΣΗΜΙΤΗΣ

Σ. Δ. Ζ. Η. ΟΙ Πρόσκοποι Άθηνών καταδιώκουν τις κάμπες κόπτοντες τις φωληές των με επίτηδες φα-λίδια. Ένώ δε μερικοί τις κόψουν, άλλοι τις μαζεύ-ουν μέσα σε καλάθια και όταν γεμίσουν τα καλάθια μεταφέρουν τις φωληές εσω από το δάσος και τις καίουν.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ Σ.Ε.Π.

ΑΤΤΙΚΟΡΟΙΩΤΙΑ, (Αθήναι.) — Την 7 Ιανουαρίου έγιναν επιθεώρησις τῶν ομάδων Ἀθηνῶν εἰς τὸ Πεδίον τοῦ Ἀρεως, ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου κ. Κων. Μελά.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦ μηνὸς ἢ 3ῃ, 5ῃ καὶ 7ῃ ὁμάδες Ἀθηνῶν, ἐκδηρίσαν ὅλον τὸ περίεξ τοῦ Λυκαβητοῦ δάσους πευκῶν ἀπὸ τὰς ἐλαβεράς κάμπας.

Κατόπιν προσλήψεως τοῦ ὑπουργείου τοῦ Ἐπισιτισμοῦ, τὸ Σώμα Ἀθηνῶν ἔλαβε μέρος δι' 64 Προσκόπων, 7 Ἀρχηγῶν καὶ ὑπαρχηγῶν εἰς τὴν γενομένην τὴν 24 Ιανουαρίου ἀπογραφὴν τῶν κατοίκων, ἐνεργήσαν τὴν ἀπογραφὴν ὠρισμένων τμημάτων τῆς πόλεως, τὰ ἅποια τῷ ἀνοσέθησαν. Ἐξετέλεσε δὲ αὐτὴν μὲ τὴν ἰσχύοντα μεθοδικότητα καὶ ταχύτητα ὡστε ἀπέσπασε τὰ συγκαταστήματα τῶν ἀμεμοδίων ἐποπτῶν. Εἰς τὴν ἀπογραφὴν αὐτὴν, ἔλαβον ἐπίσης μέρος μετὰ τοῦ Σώματος ὡς ἀπογοσεῖς καὶ ὁ Γεν. Ἐφορος, ὁ Γεν. Γραμματεὺς καὶ ὁ Διευθυντὴς τῶν Γραφείων.

ΚΥΠΡΟΙ, (Ἡσφορ.) — Οἱ Πρόσκοποι τῆς 1ῆς ὁμάδος Πάφου ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ καλλίστου ἀρχηγοῦ τῶν κ. Α. Φιλίππου εἰργάσθησαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος πολὺ καλὰ ἀσκηθῆντες εἰς τὴν κοπηλασίαν, τὰς Πρώτας Βοηθείας, τὰς ἁποίας μὲ πολλὴν προθυμίαν ἀνέλαβε νὰ διδάξῃ ὁ ἀξιότιμος ἱατρός κ. Δ. Παπαδόπουλος, τὴν σηματοσηλεγραφίαν, μαγείρευμα, κατὰσθεσιν πυρκαϊᾶς, ἐκτίμησιν ὑποστάσεων κλπ.

Ἡ ὁμάς αὐτὴ ἐξετέλεσε περὶ τὰς εἴκοσι ἐκδρομὰς καθ' ὅσον τὸ ἔτος, τὸν δὲ Ἰούνιον ἔκαμε δεκαπενθήμερον ἐκδρομὴν κατὰ τὴν ὁποίαν διήνυσεν ἀπόστασιν 220 χιλιομέτρων πεζῇ, ἀνελευθῆσα εἰς τὰς ὑψηλότερας κορυφὰς τῶν βουνῶν τῆς Κύπρου καὶ διανυκτερεύουσα μέσα εἰς ἀντίσκηνα.

Ἐλάβεν ἐπίσης μέρος εἰς τοὺς κατὰ τὴν ἐβδομάδα τοῦ Πόστου τελεσθέντας Παιδαγωγικοὺς ἀγῶνας ἐκτελέσασα δις ἑξήκοντα προσκόπων ἐπιδείξεις.

Ἐνεῖνο ἁμῶς τὸ ὅποιον πρὸ πάντων τιμὰ καὶ τὸν ἀρχηγὸν καὶ τοὺς Προσκόπους τῆς ὁμάδος αὐτῆς, εἶνε ἢ λαμπρὰ ἐμπνευσίς τὴν ὁποίαν εἶχαν, νὰ ἰδρῶσιν «Παιτιωτικὸν Γαυεῖον» εἰς τὸ ὅποιον κάθε Πρόσκοπος καταβάλλει ὅσα θέλει, ὅταν δὲ μαζευθῇ ἓνα ποσὸν ἀξίον λόγου, θὰ σταλῇ ὑπὸ τῆς ὁμάδος εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν.

ΛΕΣΒΟΣ, (Μυτιλήνη.) — Περὶ τὰ τέλη Δεκεμβρίου ἔλαβον τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπενωμοτάρχου οἱ Πρόσκοποι τῆς 1ῆς ὁμάδος Τζέανος Γεώργη, καὶ Πολυχρόνης Μ. κατόπιν ἐπιτυχῶν ἐξετάσεων εἰς τὰς ἐξῆς ἀπαιτήσεις: αἱ ὁποῖαι ἔχουν κανονισθῇ ὑπὸ τοῦ Ἐφόρου:

1) Νὰ ἔχῃ συμπληρώσῃ τὸ 13ον ἔτος τῆς ἡλικίας του.

2) Νὰ εἶνε Β' τάξεως Πρόσκοπος.

β) Νὰ γνωρίζῃ καλῶς, ὡστε νὰ δύναται καὶ νὰ διδάξῃ τὸ τῆς ἀτομικῆς ἐκπαιδεύσεως ἄνευ καὶ μετὰ κοντοῦ, τοὺς ἐλιγμούς ἐνωμοτίας καὶ τὰ τέσσαρα πρῶτα μαθήματα τῆς γυμναστικῆς ἐκ τοῦ Κανονισμοῦ Γυμναστικῆς τοῦ Στρατοῦ καὶ νὰ διδῇ ἀμέμπτως τὰ πα-

ραγγέλματα ὅλων τῶν ἀνωτέρων ἀσκήσεων.

4) Νὰ γνωρίζῃ ἐκ τοῦ Ἐσωτερικοῦ Ὄργανισμοῦ τὰ περὶ ὀργανώσεως τῆς ὁμάδος, περὶ κατατάξεως, ἔρκου, παραιτήσεως, ἀνακατατάξεως, μεταθέσεως, ἀδειῶν ἀπουσίας, ἀθαιρέτων ἀπουσιῶν ἀγνοίας, λιποταξίας, ποιοτικῆς καὶ ποσοτικῆς ἀπογραφῆς, ποινικῆς ἀρμοδιότητες, παραπόνων, ποινῶν τῶν Βαθμοφόρων καὶ τῶν ἀπλῶν προσκόπων, χαιρετισμοῦ, προσαγορεύσεων, παροχέσεως ἀντικειμένων εἰς ἀνωτέρους καὶ προφορικῆς ἀναφορᾶς. Νὰ γνωρίζῃ τὰ καθήκοντα τοῦ σκοποῦ, τοῦ ἀρχιφύλακος, τοῦ ὑπενωμοτάρχου καὶ ἐνωμοτάρχου καὶ τῆς ἐνωμοτίας τῆς ὑπηρεσίας. Νὰ γνωρίζῃ νὰ συντάσσῃ κανονικὴν ἔγγραφον ἀναφορᾶν, νὰ λαμβάνῃ ἀναφορᾶν ἐνωμοτίας καὶ νὰ ἐνοσῇ ὅλα τὰ ἐν χρῆσει σκαλισμὰτα.

5) Νὰ μὴ ἔχῃ τιμωρηθῇ κατὰ τὸ διάστημα ἐνὸς ἔτους διὰ σοβαρὸν πειθαρχικὸν παράπτωμα, ἢ διὰ προσωπικῆς ἀποβολῆς, νὰ μὴ ἔχῃ περισσεύσας τῶν δύο ἀθαιρέτων ἀπουσιῶν, νὰ ἔχῃ διαγωγὴν ἀμεμπτῶν, νὰ εἶνε εὐγενὴς τοὺς τρόπους καὶ πάντοτε ἐν τάξει μὲ τὸ ταμεῖον τῆς ὁμάδος του.

Οἱ δὲ ὑπενωμοτάρχαι Μουτάφης Ἰωάν. καὶ Παρταλίδης Κων ἀπέκτησαν τὸν βαθμὸν τοῦ Ἐνωμοτάρχου ἐπίσης κατόπιν ἐπιτυχῶν ἐξετάσεων εἰς τὰς ἀπαιτήσεις διὰ τὸν βαθμὸν αὐτὸν αἱ ὁποῖαι ἐν Λέσβῳ εἶνε αἱ ἐξῆς:

1) Νὰ ἔχῃ συμπληρώσῃ τὸ 14ον ἔτος τῆς ἡλικίας του.

2) Νὰ εἶνε 1ῆς τάξεως Πρόσκοπος.

3) Νὰ γνωρίζῃ ἐκτὸς τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἐνωμοτάρχου καὶ τὰ ἐξῆς: Ἐλιγμούς δημοσίας, σημεία καὶ διαταγὰς καὶ τὰ 12 μαθήματα Γυμναστικῆς ἐκ τοῦ Καν. Γυμναστικῆς τοῦ Στρατοῦ.

4) Νὰ γνωρίζῃ καλῶς ἐλόκληρον τὸν Ἐσωτερικὸν Ὄργανισμὸν καὶ νὰ δύναται νὰ συντάσσῃ κανονικῶς οἰονόμητα ἔγγραφα.

5) Νὰ μὴ ἔχῃ τιμωρηθῇ κατὰ τὸ διάστημα ἐνὸς ἔτους διὰ σοβαρὸν πειθαρχικὸν παράπτωμα καὶ νὰ εἶνε πάντοτε ἐν τάξει μὲ τὸ ταμεῖον τῆς ὁμάδος του.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, (Περιφ. Πέλλης.) — Ὡς ἀναφέρει ὁ Ἐφορος τῶν ομάδων Ἐδέσσης κ. Σ. Θαλασσινὸς αἱ ὑπὸ τὸν ὑπολοχαγὸν κ. Σπ. Σακελλαρόπουλον, φανατικὸν φιλοπροσκοπικὸν προσκοπικαὶ ὁμάδες Ἐδέσσης ἐργάζονται κάλλιστα. Τὴν 22 Ιανουαρίου ἔκαμαν τὴν πρώτην προσκοπικὴν ἐκδρομὴν τῶν εἰς Βερδεκῆ, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ ἐκ τῶν προσκόπων μέλη τῆς Φιλαρμονικῆς, παρέλαβον καὶ τὰ ἔργα τῶν. Εἰς τὸ Βερδεκῆ οἱ πρόσκοποι ἔγιναν δεκτοὶ ἐνθουσιωδῶς, ὁ δὲ Γάλλος προερχόμενος ἀρχηγὸς Μπιζὸ προσέφερεν εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῶν ὁρ. 25 διὰ νὰ ἀγορασθῶν γλυκίσματα διὰ τοὺς προσκόπους, ἐπίσης ὁ ὡς στρατιωτικῆς ὑπηρεσιῶν Γάλλος γυμναστής καὶ ἀρχηγὸς προσκοπικῆς ὁμάδος ἐν Γαλλίᾳ κ. Λαντρετὴ προσέφερε δρ. 14. Ἀπὸ τὴν ἐκδρομὴν αὐτὴν τὴν ὁποίαν ἐτήρησε διὰ τῆς παρουσίας του καὶ ὁ Νομάρχης Πέλλης καὶ Πρόεδρος τῆς Π. Ε. Ἐδέσσης κ. Τσιτσικίλιας ἐνθουσιωδῶς ὑποστηρικτικῆς τοῦ Προσκοπισμοῦ, οἱ πρόσκοποι ἐπέστρεψαν εἰς Ἐδέσσαν

αυτοπροσβρινκώς.

Ολίγες ημέρες ἀργότερον ἐκαμην και δευτέρων ἐκδρομῶν εἰς τὴ χωρίον Βίγγενη τοῦ ὁποίου οἱ κάτοικοι ἐπεδαβίλευσαν πλείστας περιποιήσεις εἰς τοὺς προσκόπους ὑποδεχθέντες αὐτοὺς με μεγάλην χαρὰν.

Τὴν 29ην οἱ πρόσκοποι Ἐδέστης μεταβάντες εἰς Βερδεκόπ μετὰ τῆς μουσικῆς των ἔλαβον μέρος εἰς τὴν ὑποδοχὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, κατ' ἐκφρασθεῖσαν δὲ ἐπιθυμίαν τοῦ Βασιλέως, παρήλασαν πρὸ Αὐτοῦ. Τὸ εὐχάριστον εἶνε ὅτι οἱ γονεῖς τῶν προσκόπων Ἐδέστης ἐκτιμῆσαντες τὴν διδομένην εἰς τὰ παιδιά των προσκοπιῶν ἀνατροφήν, πολλάκις ἐξέφρασαν τὰς εὐχαριστίας των εἰς τὸν Ἐφορον τῶν Ὁμάδων, ὁ ὁποῖος ὁμολογημένως καθὼς καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῶν ὀμάδων, ἐργάζονται με πολλὴν δραστηριότητα καὶ φιλοπονίαν, διὰ τὴν πρόδον καὶ εὐδοκίμησιν τῶν ὀμάδων Ἐδέστης, αἱ ἵποῖαι ὡς ἐκ τῆς γεωγραφικῆς θέσεως τῆς ἑώρας των δύνανται καλῶς ἐργαζόμενα νὰ ἐξυπηρετήσουν μεγάλως τὰ ἔθνηκά μας συμφέροντα. Εἰς τὰς ἐξετάσεις τῶν ἀποφθερίων διὰ τὸν ἐλαθὸν τοῦ Δοκίμου παρεβρέθη καὶ ὁ Γεν. Ἐπιθεωρητῆς τῆς Μ. Ἐκπαιδευτικῆς τῆς περιφέρειας ἐκείνης κ. Στεφαννάκης, ὁ ὁποῖος ὀμίλησεν εἰς τοὺς Πρόσκόπους με πολλὴν ἐνθουσιασμόν.

ΧΙΟΥ.—Περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου τὸ Προσκοπικὸν Σωμα Χίου, τὸ ὄρισεν πρὸ πινων ἐπὶν εἶχε διαλυθῆ ἀναγεννήθη ἐκ τῆς τέφρας του ὅπως ὁ φλοῖνξ τοῦ Προσκοπικοῦ ἐμβλήματος, χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ παρεπιδημιῶντος ἐν Χίῳ Ἐφόρου Ἀττικοβοιωτίας κ. Α. Μπαίηλου.

Κατ' ἀρχὰς ἐσχηματίσθησαν δύο ὀμάδες ἀπὸ μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου, τῶν ὁποίων τὴν ἀρχηγίαν, ἐλλείψει ἀρχηγῶν ἀνέλαβεν ὁ ἴδιος κ. Μπαίηλου μέχρις ὅτου δύο φιλοπάτριδες πολῖται οἱ κ. κ. Γκατ και Κ. Φασαλιὸς εὐγενῶς προσφερθέντες ἀνέλαβον τὴν ἀρχηγίαν ὁ μὲν τῆν 1ης, ὁ δὲ τῆς 2ας ὀμάδος. Ὀλίγον ὀργότερα ἐσχηματίσθη καὶ 3η ὀμάς ἀπὸ μικρὰ παιδιά, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὑπάρχουν καὶ ἀρκετὰ προσφυγόπουλα ἐκτῆς ἀπέμικτου Μικρασίας, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ κ. Δ. Φασαλιού, ὁ ὁποῖος ἦτο ἄλλοτε Ναυτοπρόσκοπος ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ διὰ τοῦτο σκοπεῖ νὰ ἰδρῶσῃ σιγά, σιγά ὀμάδα νου τοπροσκόπων. Βρῆκε μάλιστα ἀπὸ τώρα καὶ μιὰ μικρὴ βάρκκα συγγενῶς σχεδὸν με τὴν 3ην ἰδρῶσῃ καὶ 4η ὀμάς ἀπὸ μὴ μαθητῶν, τῆς ὁποίας τὴν ἀρχηγίαν ἀνέλαβεν ἑξωματικὸς ἐκ τῆς φρουράς. Ἡ ἑλικὴ δύναμις τῶν ὀμάδων ἀνέρχεται εἰς 125 Πρόσκόπους περίπου.

Αἱ ὀμάδες αὐταὶ ἐκτὸς τῶν Προσκοπικῶν ἐργασιῶν των, λυμῶνουν μέρος εἰς τὴν δεινροσφύττεισιν τῆς πόλεως καὶ σκοπεῖουν νὰ ἀναδασώσουν ὅλον τὸ μεταξὺ τῶν βυρσοδεφείων καὶ τῆς πόλεως ἀκαλλιεργητὸν ἔδαρος, συνάμα ὁ μὲν ἐκ τῶν μελῶν τῆς Π. Ε. ἱατρὸς κ. Πισκοῦλης ἀνέλαβε πολὺ προθύμως νὰ διδάξῃ ἀπὸ τῆς ἐδδομάδος τὰς Πούτας Βοηθείας, ὁ δὲ Νομογεωπόνος Χίου κ. Μακρῆς, λίαν εὐγενῶς προσεβρέθη, νὰ κάμῃ ἐπίσης ἀπὸ τῆς ἐδδομάδος, διδασκαλίαν ἐπὶ γεωργικῶν ζητημάτων πρὸς τοὺς οἱ διευθυντῆς τῆς Φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου κ. Μπέης ἀνέλαβε νὰ καταρτίσῃ Πρόσκοπικὴν ἀρχήστρον.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Περὶ τὸ μέσα Δεκεμβρίου, ἦλθεν ἐκ Μιτυλήνης ὁ Ἐφορος τῶν ὀμάδων Λέσβου κ. Θρ. Δουβαλετέλλης, κληθεῖς ὑπὸ τοῦ Δ. Σ., ὅπως ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν τῶν Γραφείων τοῦ Σώματος.

— Περὶ τὰ τέλη Δεκεμβρίου ὁ ἑφορος Ἀττικοβοιωτίας κ. Α. Μπαίηλου ἀνεχώρησε διὰ Χίον ὅπου σκοπεῖ νὰ μείνῃ ἐπὶ τινα καιρόν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ κ. Μπαίηλου πρόκειται νὰ ἐπιτακτοθῆ καὶ τὰς ἄλλας νῆσους τοῦ Αἰγαίου, ὁ Γεν. Ἐφορος ἀνέθεσεν εἰς αὐτὸν νὰ ἐπιθεωρῆται ἕλας τῆς εἰσῆδας τῶν Νήσων τοῦ Αἰγαίου.

— Περὶ τὰ μέσα Ἰανουαρίου ἀνεχώρησεν ἐπιστρέψας εἰς Θεσσαλονικίαν ὁ ἑφορος ὀμάδων Μακεδονίας, κληρονομὸς κ. Ἀγ. Πέττας.

— Τὴν 2αν Ἰανουαρίου ἡ 3η ὀμάς Ἀθηνῶν ἀκολουθοῦσα κριτικὸν ἔθιμον καθιερωθὲν πρὸ πινων ἐπὶν, ἐκοψε τὴ Βασιλόπικτὰ τῆς διὰ ταλειτῆς, εἰς τὴν ὁποίαν προσκληθέντες ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ παρεβρέθησαν ὁ Γεν. Ἐφορος κ. Κ. Μελάς ὁ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Δ. Σ. κ. Πασιπάτης, ὁ Διευθυντῆς τῶν Γραφείων τοῦ Σ. Π. Π. κ. Θρ. Δουβαλετέλλης, ὁ παρεπιδημιῶν ἐδῶ ἐκείνας τὰς ἡμέρας Ἐφορος τῶν ὀμάδων Μακεδονίας κ. Ἀγ. Πέττας, δύο Ἀγγλοὶ ἑξωματικοὶ καὶ πολλοὶ γονεῖς τῶν Προσκόπων. Τὸ κάψιμο τῆς μεγαλοπρεποῦς Βασιλόπικτῆς καὶ τὴν προσφορὰν τῶν ἀνοψυκτικῶν, ἐπηκολούθησεν διάφοροι προσκοπικαὶ ἐπιδείξεις, ἐκτελεσθεῖσαι ἀπὸ τοὺς προσκόπους τῆς ὀμάδος, μετὰ εἰς τὴν με πολλὴν φιλικαλίαν διακοσμημένην αἴθουσαν, ἡ ὁποία χρησιμοποιεῖται καὶ ὡς λέγη τῆς ὀμάδος αὐτῆς.

ΧΡΥΣΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

Κάτω ἀπὸ τὸν τίτλον αὐτόν, θὰ δημοσιεύωνται σὲ γάθε φύλλο τοῦ περιοδικοῦ, ἡ ἐξαιρετικῶς καλὰς προάξεις τῶν Προσκόπων, τίς ὁποῖες θὰ ἀναφέρων οἱ Ἐφοροὶ τῶν Ὁμάδων. Στὸ τέλος τοῦ χρόνου, θὰ μαζευθοῦν ὅλες ἡ Χρυσὲς Σελίδες καὶ θὰ ἀπριτελέσουν τὸ «Χ ρ υ σ ὶ Β ε δ λ ῖ ο τ ο ὕ Σ. Ε. Π.» Ἀπὸ τοὺς Πρόσκόπους ἐξαριτῶται, νὰ ἔχῃ γάθε φύλλο τοῦ περιοδικοῦ, τὴ χρυσὴν τοῦ σελίδα ὅσο δὲ πρὸ πολλὰς σελίδας θάχῃ τὴ Χρυσὴν Βιβλίον, τάσο πρὸ περὶφανε θάνατο τὸ Σῶμα γὰ τοὺς Πρόσκόπους τοῦ Ἐμπαῖς λαϊκῶν παιδιῶν, νὰ μὴ μείνῃ κανεὶς, ποὺ νὰ μὴ δῆ ταύλαχιστον μιὰ φορὰ τὸ χρόνον γραιμιένο τὸ ὄνομά του σὲ μιὰ Χρυσὴ Σελίδα.

Ὁ Πρόσκοπος εἶνε πάντοτε ἑταίριος νὰ βοηθῆ πάντας καὶ νὰ κάμῃ εἰς πᾶσαν περίστασιν τὸ καλῆκόν του. (2ον ἄρθρ. τοῦ Νόμου τῶν Προσκόπων)

ΚΥΠΡΟΥ.—Τὸν περὶ τὸν Δεκέμβριον, οἱ Πρόσκοποι τῆς 1ης ὀμάδος Πάφου, Παπαδόπουλος Χρ. καὶ Χαράλαμπος Κων, ἔσωσαν με κίνδυνον τῆς ζωῆς τῶν τὰ παιδιά τῆς πρόσφυγος Δεσποίνης Εὐσταθίου, τὰ ὁποῖα ὀριτμένως θὰ ἐπνίγοντο, διότι εἶχε πλημμυρίσῃ τὴ νύκτα ἡ συνοικία εἰς τὴν ὁποίαν κατοικοῦσαν.